

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการเขียนบทความทางพระพุทธศาสนา ภาษาอังกฤษของชั้นนิสิตปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2) เพื่อทดลองการเขียนบทความทางพระพุทธศาสนาภาษาอังกฤษ ของนิสิตชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (ใช้วิธีการศึกษากลุ่มเดี่ยวและวัดก่อน และหลังการทดลอง = The One-Group Pretest-Design เปรียบเทียบการทดสอบผลการทดสอบ ก่อนและหลังใช้สิ่งทดลอง ใช้สถิติ t-test) และ 3) เพื่อนำเสนอวิธีการการเขียนบทความทางพระพุทธศาสนาภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง ของนิสิตชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้เป็น นิสิตปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จำนวน 50 รูป/คนที่กำลังเรียนวิชาปัญหาการเขียนบทความภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบประเมินความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยกำหนดหัวข้อเรื่องในการเขียนภาษาอังกฤษแต่ละครั้ง โดยแต่ละหัวข้อเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสนใจส่วนบุคคลของผู้เรียน ผู้วิจัยทดสอบความสามารถเป็นแบบวัดความสามารถด้านการเขียนของผู้เรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาการเขียน บทความทางพระพุทธศาสนาเป็นภาษาอังกฤษ จากนั้นทำการสอนโดยใช้วิธีการสอน แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาปัญหาการเขียนบทความทางพระพุทธศาสนาภาษาอังกฤษ มาจัดทำเป็นเนื้อหาในแผนการสอน จำนวน 10 แผน แผนละ 2 คาบ รวมทั้งสิ้น 20 คาบ แล้ว ทดลองความสามารถทางการเขียนหลังการทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผลดังนี้

1. การเขียนบทความทางพระพุทธศาสนา ภาษาอังกฤษของชั้นนิสิตปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2. การเขียนบทความทางพระพุทธศาสนาภาษาอังกฤษ ของนิสิตชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (ใช้วิธีการศึกษากลุ่มเดี่ยวและวัดก่อนและหลังการทดลอง = The One-Group Pretest-Design เปรียบเทียบการทดสอบผลการทดสอบก่อนและหลังใช้สิ่งทดลอง ใช้สถิติ t-test) นิสิตส่วนใหญ่สามารถทำแบบทดสอบแบบปรนัยได้คะแนนดีขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 17.37 คะแนน จากเดิมค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 9.6 คะแนน มีค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 16.14 มากกว่าค่า t ที่ได้จากราง คือ 2.45 แสดงว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01

3. วิธีการการเขียนบทความทางพระพุทธศาสนาภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง ของนิสิตชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

1) ปัญหาด้านโครงสร้างการเขียน ผู้สอนได้มีการติดตามงานของผู้เรียนอย่างใกล้ชิดและคอยให้ คำแนะนำเมื่อมีปัญหา

2) ปัญหาด้านไวยากรณ์ นิสิตสามารถเข้าใจความแตกต่างระหว่างการเขียนภาษาต่างประเทศและภาษาไทยในเรื่อง เสียง สระ คำ วลี พยัญชนะ ประโยค และนำไปเขียนได้อย่างถูกต้อง

3) ปัญหาด้านคำศัพท์ นิสิตสามารถนำคำศัพท์ธรรมะไปเขียนได้ ใช้ศัพท์ที่เหมาะสมกับเรื่อง

4) ปัญหาด้านการแต่งประโยคการเผยแผ่ นิสิตสามารถเขียน เรียบเรียงประโยคธรรมะสื่อความหมายเข้าใจได้ง่ายมาก การใช้ประโยคความซ้อนและประโยค เป็นภาษาอังกฤษตรงตามวัตถุประสงค์ของเรื่อง

5.2 อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึง ปัญหาการเขียนบทความทางพระพุทธศาสนาเป็นภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่ผู้วิจัยนำมาอภิปราย ดังนี้

1. การเขียนบทความทางพระพุทธศาสนา ภาษาอังกฤษของชั้นนิสิตปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ นางเยาว์ ปรีพูล¹ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ผลการศึกษาพบว่า

1) กิจกรรมการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ที่ได้รับการพัฒนามีขั้นตอนของการจัดกิจกรรมประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

(1) ขั้นก่อนเขียน นักเรียนได้ฝึกทักษะผ่านกระบวนการคิด การอภิปรายการทำงานเป็นกลุ่ม ทีมงาน

(2) เรียงข้อมูล การวางแผนการทำงาน เกิดความสามัคคี เชื่อมั่นมีน้ำใจต่อเพื่อน มีความมั่นใจกล้าแสดงออก

(3) ก่อนการเขียน นักเรียนได้ฝึกการใช้รูปแบบโครงสร้างภาษา การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เน้นให้นักเรียนทุกคนได้ปฏิบัติจริง กล้าแสดงความคิดเห็นต่อผลงานเขียนของเพื่อน แก้ไข ปรับปรุงงานเขียนของตนให้สมบูรณ์ สร้างปฏิสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนและครู

(4) หลังการเขียน นักเรียนสามารถวิเคราะห์ แก้ไขปรับปรุงงานเขียนของตนเองให้สมบูรณ์ถูกต้องมากที่สุด

2) ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการที่พัฒนาโดยการใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ตามที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 84 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 มีคะแนนตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป

ในการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ของชั้นนิสิตปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เนื่อง ผู้สอนและผู้เรียนรู้ว่าผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ สามารถปรับใช้ตามความต้องการของตนเอง การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วอย่างแท้จริง คือ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างอิสระ² (Littlewood,1983) ภายใต้สถานการณ์จำลอง หรือ ในชีวิต

¹ นางเยาว์ ปรีพูล, การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ, **ประเภทของงานวิจัย : การศึกษาอิสระ**, (คณะศึกษาศาสตร์และสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2551), หน้า บทคัดย่อ.

² ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ, **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ**, หน้า 109.

จริงโดยใช้ภาษาในการสื่อสารควบคู่ไปกับการเรียนรู้ทางไวยากรณ์อย่างถูกต้องและเหมาะสม นอกจากนี้ผู้เรียนได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนมาแล้วมาใช้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ในการฝึกในขั้นตอนนี้อีกด้วย เพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนการฝึกในขั้นการฝึก การได้เลือกใช้ภาษาเองช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดภาระงาน หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ให้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรสอนให้ผู้เรียนคุ้นกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และนำภาษาที่คุ้นเคยนั้นไปใช้ได้

2. การเขียนบทความทางพระพุทธศาสนาภาษาอังกฤษ ของนิสิตชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (ใช้วิธีการศึกษากลุ่มเดียวและวัดก่อนและหลังการทดลอง = The One-Group Pretest-Design เปรียบเทียบการทดสอบผลการทดสอบก่อนและหลังใช้สิ่งทดลอง ใช้สถิติ t-test) นิสิตส่วนใหญ่สามารถทำแบบทดสอบแบบปรนัยได้คะแนนดีขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 17.37 คะแนน จากเดิมค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 9.6 คะแนน มีค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 16.14 มากกว่าค่า t ที่ได้จากตาราง คือ 2.45 แสดงว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับ วิภาฤดี วิภาวิน ที่ได้ทำการศึกษาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้สื่อประสม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01¹ และตรงกับ สุทิสรา อุทัยคุปต์ ที่ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่องผลของการใช้หนังสือพิมพ์เป็นสื่อในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้หนังสือพิมพ์เป็นสื่อการสอน มีความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยคะแนนเฉลี่ยที่ได้รับจากการทดสอบหลังการสอนสูงกว่า คะแนนเฉลี่ยที่ได้รับจากการทดสอบก่อนการสอนแสดงว่านักเรียนมีความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงขึ้น²

3. วิธีการการเขียนบทความทางพระพุทธศาสนาภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง ของนิสิตชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

¹ วิภาฤดี วิภาวิน, การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สื่อประสม, (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543), หน้าบทคัดย่อ.

² สุทิสรา อุทัยคุปต์, ผลของการใช้หนังสือพิมพ์เป็นสื่อ ในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542), หน้า บทคัดย่อ.

1) ปัญหาด้านโครงสร้างการเขียน ซึ่งมีสาเหตุมาจากความกลัว และความไม่มั่นใจในตนเอง อีกทั้งยังเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ โดยในทางจิตวิทยาได้กล่าวไว้ว่า ความวิตกกังวลเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดอุปสรรคต่อการสื่อสารและส่งผลให้กระบวนการเรียนรู้ขาดหายไปได้ เป็นสภาวะบุคคลที่เกิดจากการสูญเสีย ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-Esteem) บุคคลจะตอบสนองต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยความกลัว เพราะมีความรู้สึกว่าการกระทำนั้นจะทำให้เสียคุณค่าในตนเองไปซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่าความวิตกกังวลนี้มักจะเกิดขึ้นกับผู้เรียนภาษาที่สองและเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การ การเขียนบทความทางพระพุทธศาสนาภาษาอังกฤษ ไม่ประสบความสำเร็จ จึงทำให้เกิดการเขียนผิด สะกดผิด ใช้หลักไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง หรือเขียนไม่ถูกแบบฟอร์ม ผู้สอนได้มีการติดตามงานของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด และคอยให้ คำแนะนำเมื่อมีปัญหา

2) ปัญหาด้านไวยากรณ์ การสอนโครงสร้างไวยากรณ์เป็นเรื่องที่ซับซ้อนและไม่มีวิธีการสอนใดที่เหมาะสมกับทุกสถานการณ์ และยังไม่มีวิธีการไหนได้รับการยกย่องว่าเป็นวิธีการสอนที่ดีที่สุด¹ นิสิตสามารถเข้าใจความแตกต่างระหว่างการเขียนภาษาต่างประเทศและภาษาไทยในเรื่อง เสียง สระ คำ วลี พยัญชนะ ประโยค และนำไปเขียนได้อย่างถูกต้อง ไวยากรณ์ยังเป็นพื้นฐานช่วยให้ผู้เรียนภาษาต่างประเทศประสบความสำเร็จในการเรียนทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเฉพาะทักษะการเขียน ผู้เขียนจะต้องรู้จักเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความที่สามารถสื่อสารและทำให้ผู้อ่านเข้าใจในแนวความคิดของผู้เขียน ซึ่งถือว่าเป็นกระบวนการที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิด ความรู้ของตนออกมาให้ผู้อ่านได้เข้าใจ ต้องอาศัยความรู้ความสามารถในด้าน ศัพท์ ไวยากรณ์ การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอน โดยเฉพาะความรู้ด้านไวยากรณ์เป็นสิ่งสำคัญมากและเป็นปัจจัยที่จะช่วยการเขียนให้ชัดเจน เพื่อที่จะสามารถสื่อความคิดกับผู้อ่านและผู้ฟังได้ ทั้งยังเป็นเครื่องแสดงระดับความสามารถในการเขียนของผู้เขียนอีกด้วย

3) ปัญหาด้านการแต่งประโยค การเผยแพร่ การเขียนเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์ เกี่ยวข้องกับความคิด ก่อนที่จะเขียน ผู้เขียนจะต้องคิดก่อนว่าจะเขียนเรื่องอะไร เขียนให้ใครอ่านและมีจุดมุ่งหมายในการเขียนอย่างไร โดยพยายามสื่อสารทางความคิดกับผู้อ่าน ผู้เขียนจะต้องรวบรวมข้อมูลเลือกสิ่งที่ตนต้องการถ่ายทอดความคิด นำมาลำดับเรื่องราว ด้วยการเรียบเรียงออกมาเป็นตัวอักษร แล้วถ่ายทอดออกมาเป็นประโยคจนถึงข้อความหรือสูงกว่าข้อความ

¹ จินตนา สุจจันท์, การเรียนการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ, (คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543), หน้า บทคัดย่อ.

โดยใช้ความรู้ และทักษะของการเขียน เช่น การเขียนลายมือ การสะกดคำเครื่องหมายวรรคตอน กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์¹ จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตสามารถเขียน เรียบเรียงประโยคธรรมดา สื่อความหมายเข้าใจได้ง่ายมาก การใช้ประโยคความซ้อนและประโยค เป็นภาษาอังกฤษตรงตามวัตถุประสงค์ของเรื่อง

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น จาก การศึกษาปัญหาการเขียนบทความทางพระพุทธศาสนาเป็นภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผู้วิจัยเชื่อว่า การทดลองสอน แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาปัญหาการเขียนบทความทางพระพุทธศาสนาภาษาอังกฤษ มาจัดทำเป็นเนื้อหาในแผนการสอน จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 20 ชั่วโมง ที่เน้นเนื้อหา การเขียนบทความทางพระพุทธศาสนาเป็นภาษาอังกฤษ จึงทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความสามารถในการเขียนบทความทางพระพุทธศาสนาเป็นภาษาอังกฤษ ได้เป็นอย่างดี ซึ่ง ฟรองซัวส์ กูแอง² (Francois Gouin) ค้นพบวิธีการนี้จากวิธีการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็ก ซึ่งเป็นวิถีธรรมชาติ คือไม่มีการแปลและเป็นแบบสร้างความคิดรวบยอดโดยไม่มีการอธิบายกฎไวยากรณ์ใช้ภาษาที่ง่ายต่อการเข้าใจ เป็นวิธีสอนที่ปรับปรุงมาจากการสอนแบบไวยากรณ์และแปล วิธีสอนแบบนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ ทำให้การสอนภาษาอังกฤษในประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาศึกษาปัญหาการเขียนบทความทางพระพุทธศาสนาเป็นภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอน

1. ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาปัญหาการเขียนบทความทางพระพุทธศาสนาภาษาอังกฤษ มาจัดทำเป็นเนื้อหาในแผนการสอน ผู้สอนควรมีการ

¹สุภัทรา อักษรานุกเคราะห์, การสอนทักษะภาษาอังกฤษ, ภาควิชามัธยมศึกษาคณะครุศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531), หน้า 75.

² กระทรวงศึกษาธิการ, การจัดการเรียนรู้อุ้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544, (กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2546), หน้า 1 - 8.

สำรวจความสนใจในเนื้อหาที่จะเรียนของผู้เรียนก่อน แล้วจึงพิจารณาความจำเป็นของเนื้อหา รวมทั้งความเป็นไปได้ อันจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สูงสุด จากนั้นจึงกำหนดกรอบเนื้อหา รวมทั้งความเชื่อมโยงระหว่างบทเรียน เพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องและผู้เรียนสามารถนำเอา ความรู้เดิมไปต่อเติมความรู้ในบทเรียนใหม่ได้

2. การจัดการเรียนการสอน ผู้สอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย ผู้สอน ต้องรู้จักใช้วิธีการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนแต่ละกลุ่ม การใช้เวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรม และนิสิตที่มีความสามารถแตกต่างกัน จึงจะถือว่าการจัดการเรียนการสอนนั้น ๆ ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ จึงจะทำให้การพัฒนา ความสามารถของนิสิตเป็นไปได้มากที่สุด

3. อาจารย์ผู้สอนต้องคัดเลือก หัวข้อธรรมะที่มีความยากง่าย ของแต่ละหัวข้อให้ เหมาะสมกับระดับความสนใจและความสามารถของนิสิต ทั้งเพื่อนิสิตจะได้มีแรงจูงใจในการเรียน และไม่เกิดความท้อแท้

4. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้มุ่งเน้นไปที่ การศึกษาปัญหาการเขียนบทความทาง พระพุทธศาสนาเป็นภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์ เพียงอย่างเดียว เพื่อให้ เกิดการพัฒนาความสามารถด้าน การเขียนบทความทางพระพุทธศาสนา เป็นไปได้ดียิ่งขึ้นควร คำนึงถึงการพัฒนาความสามารถด้านอื่น ๆ ไปพร้อม ๆ กัน

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. จากผลการ วิจัยครั้งนี้ สมควร นำการศึกษาในลักษณะเดียวกันนี้กับ นิสิต ใน ระดับชั้นอื่น ๆ หรือคณะอื่น ๆ

2. จากผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้นิสิตเกิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนการเขียน บทความทางพระพุทธศาสนาภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง และสูงขึ้น ดังนั้นควรมีการศึกษาในลักษณะ เดียวกันนี้ เพื่อพัฒนาให้นิสิตได้มีโอกาสพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการ ฟัง ทักษะการพูด และทักษะการอ่านด้วย